

în acelașu timpü plecară și cei trei Caimacami la Giurgiü. Dér sosindü în aceeași di la București și G. Olimbie cu I. Farmake și alții, cari plecaseră cu câte-va țille mai 'nainte de la Craiova, și vedëndü că boierii fugisseră, alergară numai de câtü la vorniculü Iordache Filipescu, și cu sila ceréu de la dênsulü să li se dea lefile mensuale pentru ostașii lorü, ca cum arü fi făcutü niscare-va isbânde mari pentru țerră. Din întêmplare se brodi să fie atunci și C. Samurcașü la Iordache Filipescu, care, fiindü óre-cum indispusü, le respunse, cu dreptü cuvêntü, că de și cererea lorü póte să fie justă, nu este ênsé unü lucru despre care să póta da elü singurü respunsü, ei că este mai multü uă affacere de competența Divanuluï. Dér fiindü-că vorbele lui nu se prea luară în sémă, elü, vedëndü că numiții se îndârjéu mai multü, le ceru unü terminü de câte-va ore, pöné să se înțellégă cu Mitropolitulü și cu boierii cari se mai aflaü în țerră. Astü-felü, pr ofitândü de ocașiune, se duse la Consululü Russiei și-i racontă împrejurarea. Atunci consululü, chiãmândü pe G. Olimbie și muștrându'lü pentru purtarea sa, îi ordonă a renunța la acéstă absurdă pretențiune. Acesta, vedëndü că nu 'i se putu împline scopulü, plecă și se dusse întru în têmpinarea prințuluï Ispilante.

A duoa di, 17 Martie, plecă și menționatulü consulü alü Russiei împreună cu Vorniculü C. Samur-